

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"ח 18332-12-20 ישראל נ' אבו גאבר ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל

עוררות
1. משטרת ישראל – ימ"ר מג"ב מרכז
2. רשות המיסים – יחידת יהלום

נגד

משיבים

1. עלי אבו גאבר
2. סבאח אבו ג'אבר
3. ג'מיל אבו ג'אבר
4. ג'מילה אבו ג'אבר
5. אחלם אבו ג'אבר
6. אמל אבו זאיד
7. פאטמה אבו ג'אבר
8. אחמד אבו ג'אבר
9. אסרא עיסא
10. סלימאן אבו
11. קארם אבו ג'אבר

ב"כ העוררים – עו"ד משה יחזקאל (פמ"מ) ורפ"ק עו"ד דנית גרינשטיין (יו"מ ימ"ר מג"ב מרכז)
ב"כ המשיבים – עו"ד איתן פינקלשטיין

החלטה

- 1 לפניי עררי המדינה והמשיבים על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (כב' הש' כתבי-ריבלין),
- 2 שניתנה ביום 03.12.20 בתיק ה"ת 52914-11-20, ובה התקבלה בחלקה בקשת המשיבים להחזרת
- 3 סך של כ-1,700,000 ₪, שנתפסו בביתו של מר ג'מיל אבו ג'אבר, משיב 3.
- 4

השתלשלות ההליך וההחלטה נשוא הדיון:

1. ביום 12.11.20 הוציא בית המשפט קמא מלפניו צו חיפוש בביתו של משיב 3, בגין חשד לביצוע
- 2 עבירות שביניהן "עבירות מיסים", משנעתר לבקשה שהוגשה לפי סעיף 23 לפקודת סדר הדין
- 3 הפלילי (מעצר וחיפוש) [נ"ח], תשכ"ט-1969.
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"ח 18332-12-20 ישראל נ' אבו גאבר ואח'

תיק חיצוני:

- 1 220 כך החלו העוררות בחקירה גלויה של משיב 3 ואחרים, בחשד לביצוע עבירות לפי סעיף 220
- 2 לפקודת הכנסה ועוד, כשביום 01.12.20 נוסף חשד לביצוע עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון,
- 3 תש"ס-2000.
- 4 ביום 26.11.20 הגיש ב"כ המלומד של המשיבים בקשה להשבת התפוס, וביום 03.12.20 התקיים
- 5 בבית המשפט קמא דיון, במהלכו נמסר חומר לעיון בית המשפט ובסופו ניתנה ההחלטה שהיא
- 6 נושא העררים הנדונים עתה.
- 7 5. בהחלטתו מצא בית המשפט שמחד גיסא, "עולות תמיהות" נוכח אי-התאמות בין גודל הסך
- 8 שנתפס לבין דיווחים לרשויות המס, אך מאידך גיסא לא הבהירו העוררות מהי עבירת המקור
- 9 המאפשרת "תפיסה בשווי" כשמדובר בחשד לביצוע הלבנת הון. לפיכך, נדחתה בקשת
- 10 המשיבים להשבת התפוסים, למעט 520,000 ₪ שיוחסו למשיכת כספים ונטילת הלוואה
- 11 בנקאית, לפי תיעוד במסמכי הבנק. לגבי יתרת הסכום, קיבל בית המשפט את בקשת העוררות
- 12 והאריך את תוקף התפיסה למשך 60 יום.
- 13 6. על החלטה זו הוגש ביום 08.12.20 ערר העוררות וביום 14.12.20 הוגש ערר המשיבים. פרט
- 14 לכתבי הערר שהוגשו, הוסיפו ב"כ הצדדים טיעונים ותשובות במהלך הדיון שהתקיים ביום
- 15 28.12.20. להלן יובא ויידון עיקר טענותיהם של הצדדים.

טענות העוררות, כנגד השבת חלק מהסכום שנתפס:

- 18 1. לא ברורה התייחסותו של בית המשפט קמא בהחלטתו לעבירות מקור ולתפיסה בשווי:
- 19 העוררות לא תפסו ולא ביקשו את הארכת תוקפה של התפיסה לפי חוק איסור הלבנת הון, ולכן
- 20 גם לא ביקשו "תפיסה בשווי". כפי שמעידות הבקשה וההחלטה להוצאת צו החיפוש, כמו-גם
- 21 מהלך החקירה עד ליום 01.12.20, לא נחקר כלל חשד לעבירות הלבנת הון.
- 22 2. התפיסה ובקשת ההארכה נעוצות בסעיף 32 לפסד"פ, כשדי בנסיבות תפיסתו של הסכום,
- 23 ובוודאי יחד עם הפער בין גודלו לבין דיווחי המשיבים לרשויות המס, כדי לבסס "יסוד סביר"
- 24 לחשד לביצוע עבירה לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, ומכאן גם להצדיק תפיסתו של הסכום
- 25 כ"אמצעי לביצועה".
- 26 3. כך, כל עוד לא הוברר לאשורו מקור הכספים שהוחזקו בחשבון בנק ושימשו כבסיס או בטוחה
- 27 למתן ההלוואה, לא ניתן להפרידם מכלל הכספים 'החשודים' כאמצעים לביצוע עבירות מס או
- 28 כפירותיהן. עוד תוהות העוררות, מדוע בכלל טרח משיב 3 לקבל מהבנק הלוואה זו, כשבאורנו
- 29 מטמון מזומנים, כאשר לא ניתן לכך הסבר סביר.
- 30 4. בנוסף, והפעם לפי דיני איסור הלבנת הון, עולה מחומר החקירה ואף מטענות המשיבים, כי
- 31 כספים 'חשודים' עורבבו עם כספים 'כשרים'.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"ח 18332-12-20 ישראל נ' אבו גאבר ואח'

תיק חיצוני:

5. עילות התפיסה מבוססות בחומר החקירה, וקיים חשש ממשי שאם יושב הכסף לידי המשיבים, לא ניתן יהיה לחטו, היה ויוגש כתב אישום, ומשיב 3 ואחרים יורשעו.

3

4

טענות המשיבים, להשבת כלל הסכום:

5

1. הגנה תרבותית:

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

א. מרכזת של המשפחה המורחבת, אליה משתייכים כלל המשיבים ואחרים, במתחם אחד, כשגם אלו שאינם גרים בו, מבקרים בו תכופות ושם נערכים כינוסי המשפחה בשמחות ובאבל. המשפחה מנהלת חיייה לפי מסורות אבותיה, ובכלל זאת רתיעה מהפקדת כספים בבנק וקיומה של קופה משותפת, אליה מזרימים בני המשפחה כספים שמקורם במתנות ואף בתרומות חודשיות, איש לפי יכולתו. מתוך קופה זו משולמות הוצאות של כינוסי המשפחה, חתונות ושמחות אחרות, וניתנים מענקים והלוואות לבני משפחה נזקקים. את הקופה מנהל משיב 3, בכורו של הפטריארך משיב 1, ולכן שמורה היא בביתו. הסכום שנתפס הוא הקופה המשותפת, שהוסלקה כאמור, מחשש מפורצים וגנבים. משיב 3 אכן משך כספים מחשבונות בנק ונטל הלוואה, אך זאת כדי לצרף את הכספים לקופה המשפחתית, "על-מנת לכבד את אבא שלו ולהרשים אותו" [ערר המשיבים, ע' 5; יש להשוות לדברי משיב 3 בהודעתו מיום 15.11.20 ש' 298-301];

ב. המשיב 3 ניהל רישומים במחברת, לתיעוד מצב הקופה, הכנסות והוצאות, אך חלק מהמחברות אבדו, ומכל מקום לא מדובר ברישום מדוקדק;

ג. מתמרמר ב"כ המשיבים ושואל – האם יכולה המדינה לכפות 'מנטליות תרבותית' אחת על אלו האוחזים באחרת? האם אין משמעות עמדתן של העוררות, משום כפיה ורצון לרסק את המנטליות הבדואית, שמקדשת את איגום ההכנסות וההוצאות של כלל המשפחה ותובעת כי הכסף יוחזק כמזומן ובבית? מהיכן החיוב להחזיק כספים בבנק דווקא? אין אפוא כל "יסוד סביר" לחשד לביצועה של כל עבירה;

2. אם עצם החזקת הסכום בבית אינו מעלה חשד לביצוע עבירה, גם הסתרתו של הכסף אינה מעלה חשד כזה, שכן יסודה בחשש מפורצים.

3. 520,000 ₪, שהוכח שהתקבלו מהבנק, חייבים בהשבה ללא עוררין, שכן מקורם ברור וכשר.

4. יתר הסכום, שנטען שמקורו או תכליתו בעבירות מס, יצמיח מיסוי משוער של כ-600,000 ₪, ולכן יש להשיב ללא עוררין את היתרה, כמחצית הסכום.

5. חוב מס הוא כמובן אובליגטורי, ואין כל חובה לשלמו דווקא מתוך סך זה או אחר. לכן, אין כל הצדקה להמשך תפיסתו של הסכום הנדון.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"ח 18332-12-20 ישראל נ' אבו גאבר ואח'

תיק חיצוני:

דיון ומסקנות:

1. עיון בדו"ח הסודי [עדג/1] ובחומר החקירה מעלה כי קיים כיום יסוד סביר לביצוען של עבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, כשהסכום שנתפס היווה הן אמצעי והן שכר:

א. הפער בין הכנסותיו המדווחות של משיב 3 לבין גדל הסכום שנתפס, מציב גם לבדו יסוד סביר לחשד להעלמת הכנסות, משלא נמסר לכך הסבר ראוי, שבכוחו להסיר את החשד [לעניין משיבים אחרים, אפנה לעדג/7];

ב. הכסף הוסלק במחבוא נסתר, כשמשיב 3 שיקר לשוטרים וניסה להניא אותם מבדיקת הארון, גם כשנשאל ישירות [עדג/5];

ג. "אסמכתאות" דוגמת רישומים במחברת, תצהירי המשיבים וכיו"ב אינם מלמדים דבר על מקורות הכספים ודרך הוצאותיהם, שכן גם לדברי ב"כ המשיבים "הם לא מנהלים רישום על הסכומים שכן מדובר במשפחה אחת" [פרוט', ע' 7 ש' 20; הודעת משיב 3 מיום 01.12.20 שעה 10:12, ש' 22-23, 34-35]. למעשה, מדובר בכספים בהיקף ניכר המועברים אנה ואנה ללא כל תיעוד ומבלי שמקורם דווח לרשויות המס;

ד. הסבריו של משיב 3 מעוררים תמיהה, בלשון עדינה, בוודאי לנוכח נתון המפורט בדו"ח הסודי [עדג/1], ע' 6 בסעיף 2;

ה. עוד אפנה להתנהלות מחשידה, המפורטת בדו"ח הסודי [עדג/1], ע' 7 בסעיף 5, וכן למסמך עדג/9;

ו. ככלל, גרסאותיו של משיב 3, ביחס לחשדות המיוחסים לו, אינן מסירות את עננת החשד, ואפשר שההיפך הוא הנכון, כמודגם בהודעתו מיום 23.11.20, אותה יש לקרוא לצד מסמך שסומן עדג/8;

ז. כפי שעלה בדיון, אישר ב"כ המשיבים שרק למשיב 3 היתה שליטה באותה "קופה משותפת", בה החזיק ובה עשה כרצונו ללא ידיעה ובקרה של אחרים [וראו למשל הודעתו של משיב 3 מיום 15.11.20 ש' 191-192, 250-251, 274-277]. ב"כ המלומד של העוררות הפנה להודעותיהם של משיבים נוספים [עדג/6], מהן עולה כי לאיש פרט למשיב 3 לא היה מושג על הקורה בקופה המשותפת-כביכול. כך, לא ברור על-מה מבוססת הטענה לבעלות משותפת של כלל המשפחה המורחבת;

2. החשד לביצוען של עבירות מס על-ידי משיב 3 איננו בהיקף התפוסים בלבד, אלא עומד עתה על סך משוער של 3,600,000 ₪. חשבונות הבנק, משיכות והלוואות, אינם יכולים לשמש 'עיר מקלט' לסכום זה או אחר ממצבת הכספים הכוללת של משיב 3, בוודאי לנוכח חוסר ההיגיון שבלקחת הלוואה אך לשם הוספת מזומנים לגל המזומנים שכבר שכב בבטחה בחשכת הארון. לכן, דינם של כספי הלוואה יהא כדין כלל הכספים שנתפסו ובהם עורבבו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"ח 18332-12-20 ישראל נ' אבו גאבר ואח'

תיק חיצוני:

1. טענת "ההגנה התרבותית" תידחה במלואה: 1
- א. ב"כ המשיבים לא טרח כלל לבסס טענה זו, שהיא טענה עובדתית שאינה מצויה בידיעתו השיפוטית של בית המשפט; 2
- ב. אין בענייננו כל ניסיון לכפות תפיסות והתנהלות מתרבות אחת על תרבות אחרת, ממש לא. כל שנדרש הוא ציות לחוק, המבטיח חלוקה צודקת של נטל המס, ובמקרה דנן – הוכחת מקור הכספים ודיווח כדין; 3
4. השבת הסכום שנתפס, או חלקו, אכן תעמיד בסיכון את פוטנציאל החילוט. לעת-עתה, כשהחקירה מצויה עדיין בעיצומה, מוקדם עדיין לבחון אפשרות להשבת חלק מהסכום. 4
5. משמצאתי כי התפיסה בדין יסודה, בדקתי את התנהלות החקירה עד-עתה ואת הפעולות שעל העוררות לבצע, לפי הדו"ח הסודי [עדג/1]. נחה דעתי, כי העוררות פועלות בשקידה ראויה, ובקשתן להארכת תוקף התפיסה למשך 60 יום מיום החלטתו של בית המשפט קמא, מוצדקת. 5

סוף דבר:

ערר העוררות מתקבל וערר המשיבים נדחה, כך שתוקף התפיסה של כלל הסכום (לרבות מט"ח) יוארך למשך 60 יום מיום 03.12.20, בו ניתנה החלטתו של בית המשפט קמא. 6

חומר שנלקח וסומן יושב לנציג תביעה באולמי. 7

עותקי ההחלטה יועברו לב"כ הצדדים. 8

ניתנה היום, י"ט טבת תשפ"א, 03 ינואר 2021, בהעדר הצדדים. 9

עידו דרויאן-גמליאל, שופט